

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm Homiliæ XLIII. Seqventi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

SUMMARIUM

HOMILIAE XLIII. SEQUENTI.

NTER alias grauiore penas, quibus Saluator noster in Passione contristatus ingemuit, trina fuit D. Petri negatio. Illam atamen ad multorum permisit bonorum intentionem, quae ex illa colligeret: et atamque de causa solet Deus mala permittere. *a* Primum: pro peccatoribus elicit fiduciam indulgentiae criminum suorum, quantum liber graui censeatur. *b* Secundum: ad D. Petri utilitatem: etenim postmodum blandus fuit & misericors erga peccatores, propriis edoctus infirmitatibus: *c* Tertium nobis conducit, ut occasiones peccatorum timeamus, in quibus patrici constantes inueniuntur. *d* Quartum: patet experientiam perseverantiam in bono nostris non adscribendam viribus, sed dono Dei gratuito, quod nobis incumbit ab illo flagitare. *e* Quintum: in Petro poenitente magistrum nobis vera poenitentiae assignat. *f* Reducitur haec historia ad tria puncta. Primo, declaratur causa lapsus D. Petri: nimia scilicet de se & propriis viribus praesumptio: quatenus nostris diffidamus, diuinis vero fidamus. *g* Nec non quod à Christo procul abscesserit, locumque cesserit timori: hic etiam in ruinam teaget, si ingressum illi tribueris. *h* Secundum: casum nobis exponit grauisimum, tertio Christum abnegando, idque semper in domo Cayphae. *i* Primo ad inquisitionem ancillae ostiariae. Secundo: ad eorum instantiam quibuscum ad ignem assidebit. Tertio ad aliorum, nominatim autem cognati Malchi coarctationem. *k* Quomodo autem crimen hoc circumstantias habeat extenuantes, in specie tamen sua & circumstantiis grauisimum fuit. *l* Christum afflixit non minime. *m* Durauit vero negatio illa à media nocte usque ad secundum galli cantum, id est paulo ante autantum inccepit, & Christi Saluatoris oculorum intuitus, quibus Petrus in se reuersus crimen suum agnouit. *n* Loco illo egressus est, & vera lacrymis poenitentiae crimen deplorauit: sunt etiam illae aquae, de Christi procedunt oculis. *p* & habemus in illo securum agenda. *q* Poenitentiae prototypon. *q* Resurrexit Petrus ab illo casu gloriose, ut ita illud nunquam denuo crimen committeret, ut Christus morte nunquam denuo mortuus. *r*

- a* §. 1.
 - b* §. 2.
 - c* §. 3.
 - d* §. 4.
 - e* §. 5.
 - f* §. 6.
 - g* §. 9.
 - h* §. 10.
 - i* §. 11.
 - k* §. 12.
 - l* §. 13.
 - m* §. 14.
 - n* §. 15.
 - o* §. 16.
 - p* §. 17.
 - q* §. 18.
 - r* §. 19.
 - s* §. 20.
 - t* §. 21.
 - u* §. 22.
 - v* §. 23.
 - w* §. 24.
 - x* §. 25.
 - y* §. 26.
 - z* §. 27.
 - aa* §. 28.
- §. 1. Mala permittit Deus ad multorum frugem bonorum, messimque colligit de semine diaboli: nunc bene dicimus, quod de petra oleum eduxerit.
- §. 2. Posuit Christus D. Petrum & D. Paulum sicut Salomon columnas Iachin & Booz, quibus in peccatoribus spem excitat indulgentiae.
- §. 3. Duo Summi Pontifices Aaron & Petrus graues fuerunt peccatores: ut eorum magno miserationum, blandos eos redderet & misericordes.
- §. 4. Passus est Dominus cadere Petrum, et Zelum eius irigare, & alios eadem mensuram metiretur, quae ipse mensus fuerat.
- §. 5. Enge occasiones, in quibus nec ipse Petrus Pontifex uniuersali, nec ipse Deus Magister generalis sumi permanserunt.
- §. 6. pet.

- §. 6. Perseuerantia in bono dorum est Dei, & magis cades, quam D. Petrus, si ille manam sufficit.
- §. 7. Merito timent sancti tantationes: vigilare & orare, ut non intretis in illas.
- §. 8. Hanc attendas historiam, ut ex panitentiis D. Petri tuam addiscas cum qua desponsatus, sicut David contra Abisag.
- §. 9. Tecum paratus sum & in carcerem & in mortem ire. Animam meam pro te ponam, &c. Et si omnes scandalizati fuerint in te, &c. Tripliciter sua promissa Petrus: sed his omnibus contradixit Christus, & clare patet, quomodo nobis nobis ipsi mentiamur.
- §. 10. Etsi omnes scandalizati fuerint in te, &c. Inducunt primo Evangelicam causam lapsus Petri: fiduciam scilicet animam de se, & quod ceteros antecederet.
- §. 11. Quando quis distinctius naturalem suam agnoscat infirmitatem, tunc se fortius ad gratiam disponit, & res ipsa est dispositum, quando se claudum videt, ut Iacob.
- §. 12. Sequatur Petrus à longè. Eo ipso quo se Petrus à Domino eloquit, deseruit eius animus, intravitque paupertas, quam Deus dicit se ceteri precursorum.
- §. 13. A longè. Timuit Petrus, & lapsus est, ut miles pusillimum, & tu quoque corrueris, si timori cedas.
- §. 14. Stabat Petrus foris, &c. & dixit ait: discipulus ancillæ ostiaris & introduxit Petrum. Secundo: declarant Evangelicam lapsum Petri trina negatione in palatio contigisse Caipha, loco proprio ad negandam veritatem.
- §. 15. Dixit Petro ancilla ostiaria, &c. Prima negatio facta in ipso ingressu ad simplex ancillæ verbum. Time tu tantationem, quomodo levis videatur.
- §. 16. Videbat Petrus ad prunas. Negatio secunda fuit eum interrogantibus ministris inter quos Petrus in atrio sedebat: indignus
- tanto Prælo locus.
- §. 17. Rursum qui adstabant, &c. Intervallo facta quasi horæ vnus, &c. & vnus ex seruis Pontificis: Nonne ego te vidi, &c. Tertia negatio facta est in eodem atrio, tandemque grauior, quia iuramento & anathematizationis confirmabatur.
- §. 18. Negavit: Non sum; Nescio hominem istum, &c. Licet peccatum illud circumstantias habeat diminutivas sui tamen in sua specie, & in multiplicatione grauisimum: nam ad trium ancillarum inquisitionem, tertio negavit.
- §. 19. Negavit eum iuramento, &c. Ccepit anathematizare, & iurare, &c. Negationem perjurii & excommunicationis aggressus, ex quo Christus eandem penam pertulit, quam Iob de suo Praesule, potuitque de illo, sicut de Cyro, conqueri.
- §. 20. Contristauerunt Christum hæc negationes usque ad mortem & videtur de Petro timere potuisse, quod Daniel de Rege Nabuchodonosor.
- §. 21. Conuersus Dominus respexit Petrum: Tertium declaratur, qualiter Petrum in se reuersus sit ex secundo galli cantu, & conspectu Domini illum inueniens.
- §. 22. Respexit Petrum. Respexit Dominus Petrum spiritualiter & corporaliter, operatus est id quod sol in luna passa Eclypsim, & anigma à Salomone propositum.
- §. 23. Recordatus est Petrus, &c. Erat Petrus ita obliuiscus, qualem illum describit Spiritus S. in nauisero vi tempestatis deuelto.
- §. 24. Et egressus Petrus foras, fleuit amare. Ille lacrymæ verius fluit de oculis Christi, quam Petri, qui creatus in illo Arcturum & Orionem.
- §. 25. Fleuit amare. Ecce quod aliter Deus aquas vocet maris superfasciculum suum, & time ut hoc in te non operetur, sicut

tinuit Petrus de Simone Mago.
 §. 26. Egressus foras Petrus. Attendo in
 Petro exemplar penitentia: fuerunt eius
 lacryme aque Iordanis, & gallus id quod
 auferet Rome.
 §. 27. Cœpit flere. Non desinit Petrus à
 floratu ut faciunt peccatores: similes

canibus, & loti denno cadaver concu-
 gunt.
 §. 28. Quod aduertimus in Christo mar-
 te, & resurgente quo humanam prole
 infirmitatem, & virtutem restatit diu-
 nam: idem in D. Petro insigni mysterio
 considerandum.

HOMILIA XLIII.

DE NEGATIONE

ET LACRYMIS D. PETRI.

Feria tertia Hebdomadæ Sanctæ.

Et conuersus Dominus respexit Petrum & recordatus est Petrus verbi Domini sicut dice-
 rat, quia priusquam gallus cantet, ter me negabis, & egressus foras
 Petrus fleuit amare. Luc. 22.

¶ I

RESPONSIONI hoc ad-
 scribendum diuine, quod
 Christo Domino nostro
 toto Passionis suæ decur-
 su, cum immanis adeo
 tamen esset, ut nec una
 sanctissimi corporis sui
 pars intacta illæsaque re-
 liqueretur, tamque frequenter & grauius ipse
 collapsus fuerit, verbera ferocia durosque petu-
 lerit clauos: illi tamen nec minimum quidem
 os comminueretur; & hæc adeo conuenienter
 decreta fuerint ut notatore D. Ioan. illa Deus his
 millenis annis præueniret, & prædecreuerit, man-
 dando ne agno Paschali, qui Christi figuram
 præferebat, os aliquod confringeretur: Os non
 comminuitur ex eo: Quo ostenderet ne atollo
 quidam distractam, vel diminuatam fuisse in Chri-
 sto diuinam suam virtutem & fortitudinem, per
 os designatam; sed quod tam potens Deus fue-
 rit, fortissimis hostium suorum funibus con-
 frictus, imò manibus, pedibusque clavis in cruce
 confixis, ut modo regnat in cælo fortissimus.
 Ad huius confirmationem nonnulla opera edidit,
 ut ea quæ notat apposite noster Cardina-

Eccl. 11.
 46.

Caietan. cum enim iam caperetur, imò capite
 esset, manusque haberet ligatas, & D. Petrus auri-
 culam Malcho præcidisset, illas tamen exten-
 derit, & præcisam arripens auriculam, illam re-
 parauerit solo suo contactu, sic ut cum nec qua-
 libet vincula, funesque poterint impellere: Cum
 tetigisset auriculam eius sanauit eam. Quibus
 annectit Caietan. Talem autem sanas, ne potero
 carnem eius perdidisse virtutem curandi tempore
 passionis. Hoc clare probant in Apostolo Petrus
 cum enim in præcepis tueret negationibus, petu-
 ruriis, maledictionibus, execrationibus, & ana-
 thematibus, usque dum in miseriam caderet
 abyssum tenebrarum: solo oculorum intuitu il-
 lum ita collustrauit, ut de illis eduxerit; & po-
 tiori iure dicere potuerit quàm Dauid: Eduxit
 me de lacu miseria, & de luto fœcis.
 Cum autem hoc inter cetera suæ Passionis
 acta maiori sit consideratione dignum, omnes
 quatuor Euangelistæ sicutis illud commemorarunt,
 & rationi consonum esset, ut illud quoque
 nos in particulari perspenderemus, & modo de
 illo tractaremur. Diuinus ille sol clarum alio
 diffudit lucem, ut in terra exortus, & iam ter-
 mentis Eclipsim pallis saluus spotique obos-
 culans.